

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۹/۲۸

آصف بهاند

د لنډيو اصلي منابع خلک دي

۴۹مه برخه

لنډی، د ثبتولو ستونزه

۴۰۱مه برخه

دا دی یوځل بیا گران دوست او د لنډيو د راټولولو په کار کې زما دايمي همکار عبدالعزيز نایبي مهرباني کړې ده او څو راټولې کړې لنډۍ یې را لیږلې دي، په پیل کې یې داسې راته لیکلي دي:

گران استاده سلامونه درناوی!

دا هم څو لنډۍ :

زه به یې هم له تاسو درنو لوستونکو سره شریکي کړم:

زړه ته مې خپله مخه ورکړه
لکه ماشوم اوس په ټوپو راڅخه ځینه

زړه مې څلور ځایه سوری دی
هره ټوټه یې استغفار نارې وهینه

د بل وطن اشنا رایاد شو
د سپرلي گل مې له کمڅو نه ولوېدنه

د سپني خولې وړی دې نه یم
د ژاولي ټک دې په زرګي ویشتلې یمه

د اماراتو په قانون کې
ورکي یې بنځي کړي، مړی پرې پخوینه

د لېوني په زړه به څه وو
وروستي دین کې یې په شا راوکاټنه

د مازدیګر خوندونه لاړل
په جدائي د اشنا وران شول محفلونه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

ما ته واده مه كوه موري
بنځي له مېندو نه زامن جدا كويڼه
مرگي د سترگو كونج ته راغي
ما وېل سلام دي، ده وي كور دي ړنگومه
مرگيه څه لره دي وكره
دغسي لره د رمو لېوان كويڼه
له ياره زړه صبرول گران دي
په دريابونو كرښې چا راكښلي دينه
بوټي خو نه يم چې لمبه شم
د عشق په اور به غوښې ورو، ورو وريتمه
بېلتون سودا راسره وكړه
غوښه يې پرې كړه، تش هډوكي پاتې شومه
پاس په بنگله كي فرياد خېژي
يا څوك ناروغ دي، يا د يار له غېږي ځينه
په زړه مي تور چونجې لگيا دي
د خوشحالي غوښه ترې خوري، د غم پرېږدينه
په اخرت خوار شي ريباره
په اېرو پټ اور دي ليده، پرې ودې سومه
په نه خبره، مروره
واوره خبره، زه دي نه پخلا كومه
پېكي دي پولې، پولې جوړ كړه
ما پرې باغوان كړه، چې گلان پرې وكړمه
پردې وطن دي، ماخستن دي
له پرهرونو نه سندرې جوړومه
حساب به كېږي محشر شته دي
جانان له بدو نه گيډي ترلي دينه
خال دي پيلوټ، مخ طپاره ده
په زخمي زړونو، غورخوي نېال بمونه
قصابه تېر به دي مات شي
زما هډوكي بېلتانه وچ كړي دينه
كه يادول دي په پيسو واي
له پاكستانه به زه زيات قرضداره ومه

که وای خبره، ملنک تګ دی
ما به کچکول له ایرو پک ورکړی ونه
کله به راشي په ژوند ورکه
زما له سترگو نه تور ځي، رنده به شمه
ورپږې دې نه خورمه، مړه يم
ما له لالي سره کولچې خوړلي دینه
یو واری بیا په دې لار راشه
چې په ما ږنګه دنیا بیا اباد شینه
نصیبه سترګې دې بیا سرې دي
ما ته دې بند موتي کې څه نیولي دینه
نصیب می نه شوی کلیوالي
سوال د مرګي راته کوه چې خاوري شمه
ستا یارانه اور او اوبه ده
اور می سیزی، اوبه می بنکته ډوبوینه
سترګې می تا ته تورولي
چې ته رانغلي په ټیکري یې پاکومه

نور بیا

د لیکوال نورې لیکنې په لاندې لینک کې لوستلای شئ:

<http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>